

Ч27

изгода за
младеж.

ПОСТИЖЕНИЯ И ВЪЗМОЖНОСТИ.

Кому да обещаваме?

12 година.

5 школна лекция на 1.окултенъ младежки класъ.

21 октомври 1932 год. петъкъ 6.ч.с. тихо връме, отлично, не много студено, тъмничко, гимнастики съ ламбите на поляната прѣди класъ .

ПОСТИЖЕНИЯ И ВЪЗМОЖНОСТИ.

10

Кому да обещаваме?

Само свѣтлиятъ путь на мѣдростта води къмъ истината.

Въ ИСТИНАТА Е СКРИТЪ ЖИВОТА.

~~Пишете ТЕМА за идущиятъ путь: НЕПОЗНАТОТО ВЪ ПРОЦЕСА НА ПОЗНАВАНЕ.~~

~~Сега се намирате въ единъ свѣтъ на видимо противорѣчие. Хората искатъ да разрѣшатъ смисъла на живота, безъ да разбираятъ кои сѫ били причинитѣ, които сѫ въввали. Значи, причини, условия и елементи, които сѫ влизали да образуватъ противорѣчието.~~

~~1. 2. 3. 4.~~ Да допуснемъ, тукъ имате кръга 1, 2, 3, 4. Въ геометрическа форма това е видимо. Това сѫ символи, съ които си служи съвремената наука. Въ науката има два процеса. Единиятъ

~~процесъ, който постоянно се измѣня, - придобивкитѣ, които постоянно се измѣнятъ. Да вземемъ въ науката една теория постоянно се измѣня съ друга. Не че слѣдующата теория, която иле, изключва другата. Допълня я. Нѣкой путь ние си позволяваме да назовемъ това, което не е вѣрно. Пъкъ то е относителното~~тогава~~ всѣка слѣдующа теория допълня другата, първата остава малко на заденъ планъ, втората допълня третата и т.н.т. и назовамъ, послѣдната теория и колкото теории и да има въ живота, слѣдъ хиляди години, всѣка една теория допълня първата теория, или предидущата. ~~А~~ онзи философъ или мѣдрецъ, който разбира нѣшата, или ученията човѣкъ за когото нѣшата не сѫ вѣрни само по отношение, въ ладенъ моментъ може да има известна невѣроятностъ. Да вземемъ напримѣръ 3 по 10^{10} , какво разбираете вие поъ това? Еие опредѣляте скоростта на свѣтлината, нѣнитѣ вълни, по които тя се движи, взима въ една секунда. Но разбира се математикитѣ, които изчисляватъ, иматъ поѣдъ вилъ етера, въ който тия вълни иматъ центъръ. Езнатъ предъ вилъ, какво е свойството на етера, съ каква бързина се движи. А онзи просто ще каже три по десетъ въ десета степень. Е колко ще ладе? Тогава ако притурите минусъ, плюсъ, веднага ще се измѣни положението, или да допуснемъ турите A или ги турите така $\frac{+}{-}$ или $\frac{-}{+}$, A. Това не е лѣление. Плюсъ не се дѣли, всички тѣзи математически знаци сѫ взети отъ природата, и тя си служи съ знаци. Като погледнете на човѣшкото лице, всичкитѣ най-сложни формули, които ти можешъ да си предположишъ сѫ тамъ. Запр.онзи, който не е наблюдавалъ, когато се изучава човѣшкия характеръ, напр.онзи, ~~които~~ физиогномистъ взема само вѣждитѣ, какво е направлението на вѣждитѣ. Вѣжлата може да бѫде така \curvearrowleft може да бѫдетака \curvearrowright това сѫ все вѣжди. Онзи математикъ взема тия криви линии и ги съпоставя. Сега, на тази крива линия, \curvearrowleft е центъръ; какъ се е образувала тя? Тя е една малка отсѣчка отъ нѣкаква частъ на кръга, отъ нѣкаква енергия, която се движи.~~

Но онзи математикъ веднага прѣвежда тия линии въ съотношение. Запр. за него не съществува неразумна лѣятелностъ. Първата дѣйностъ е разумна, азъ я срѣшашъ, разум азъ я срѣшамъ въ нѣкой човѣкъ. Брѣзка има между него и разумността. Нали сте нареждали нѣкой пътъ книгитѣ за карти, нали дѣцата ги нареждатъ така кръгообразно, и като бутне едно лѣте едната карта, всички тѣ полягатъ на корема/ си, една слѣдъ друга падатъ. Сега кое е първата причина? Лѣтето е първата причина, разумната причина, но слѣдующата причина е книгата. Едната книга бута втората, третата и т.н.т. Може да кажемъ 20, 30 книги изпадатъ. Сега първата карта не знае зашо бута втората, нѣма съзнание, това наричаме ние физически процесъ. Но първиятъ процесъ, лѣтето, което бута първата карта, то е разумно. Другите сѫ причините, които влизатъ въ условията вѣтръ. Та казвамъ, често, вие се натъквате съ неразумни нѣща въ вашия животъ, вие се натъквате съ книгитѣ, които падатъ. Но питамъ, ако азъ взема вашигъ карти, ако тѣ сѫ така наредени, както войници по права линия, така сѫ поставени тѣзи карти ||||| и ги нареда по другъ начинъ, сега това вземамъ само за изяснение., всѣка една карта да върви по права линия. Първата като падне, и всички тѣ други падатъ/ на полето, на което тѣ се намиратъ, на масата отгорѣ. Но ако азъ размѣся тѣзи карти така на разни страни, на разни място, че да не могатъ да се засѣгатъ. Тогава разумната причина ще засѣгне само едната карта, а другите нѣма да засѣгнатъ. Тогава ние казваме, първата причина е разумна, а всички тѣ други сѫ послѣдствия. А съвремената наука е дала много отъ своите придобивки по този начинъ. Ако вземете вие една грамофонна плоча, и я турите на нѣкой грамофонъ да пѣе пѣсенъта на нѣкой музикантъ, и тя почне да свири тази пѣсень, тази плоча съзнава ли, че тя може да свири. Турите я веднажъ тя свири, турите я втори пътъ, тя пакъ свири сѫщата пѣсень, и вие не можете да я накарате да свири друго нѣщо. Механическиятъ работи се отличава съ това, съ известно сесъзнание. Ти не можешъ да я накаратъ да изпѣе нѣшо друго освѣнъ това, което тя знае. Хиляди пъти да я туришъ все ще ти изпѣе това, което то знае, все сѫщата пѣсень, както въ началото така и на края. И когато въ въсъ отъ лѣтинство до стариини се явява едно и също желание въ една и съща форма, то е просто единъ физически процесъ, механически артъ. И нѣма никакво разрѣщение, вие носите на гърба си една грамофонна плоча, която ви пѣе една и съща пѣсень. Но само жиотътъ не седи въ една пѣсень. Сега когато се разисква върху единъ прѣлметъ, въ даленъ случаѣ, има известенъ резултатъ, който ви занимава, и вие казвате: това, което ни се разправя сега на лѣската, не мѣ интересува, но мислите, че това, кое-то тѣбѣ те интересува, че балдешето се интересува отъ него? Че ако дойдатъ разбийници, да те обератъ, ще се интересуватъ ли тѣ, че ти си глаленъ или не? Тѣ нѣма да кажатъ, че чакаме докато се наялешъ. Тѣ казватъ: дай паритъ! Отъ друго не се интересуватъ тѣ.

Читамъ, колко връме могатъ да те държатъ тѣ? Ако ти имашъ пари нѣкаждъ заровени, тѣ ще те държатъ дотогава, докато далешъ парите~~X~~. Гава ако азъ взема двама души отъ васть, мога да ви прѣскажа, колко връме ще ви държатъ; ако ви обиратъ разбойници, азъ ще ви кажа, колко връме ще лържатъ единий отъ васть, и колко връме ще имане.
държатъ и другия~~X~~ Еие и двамата имате заровено богатство. Единиятъ е твърдъ, скритъ, обича парите, а другиятъ е страхливе~~X~~. На втория като му кажатъ: скоро лай парите! А той веднага ще ги даде, ще ги извали, и ще каже: ето парите. И ще го пуснатъ. А другиятъ назва: нѣмамъ пари. И може цѣлиятъ денъ да се разправя съ разбойниците съ него~~X~~. Защо? Ще кажете: какъ се познава човѣкътъ? Има си известни признаки. Една мячна задача е, която той разрѣшава. А на първия разбойникъ само като кажатъ: скоро лай парите! то^и ги дава. А другия не ги дава~~X~~. Но кои сѫ причинитъ, че ~~другиятъ~~ не ги дава? Той има любовъ къмъ парите. Послѣ, и мисли за бѫдещето. Казва си, ако ми взематъ парите, за менъ всички се свърши. И нѣ ги дава парите. А тѣ не искатъ да го убиятъ, на тѣхъ имъ трѣбватъ пари. Тѣ сѫ разумни, искатъ да идатъ въ странство. Но му казватъ: ще те убиемъ! А той казва, можете да ме убияте, но пари нѣмамъ.

Сега учени хора по сѫщия начинъ разглеждатъ въпроса. Запр. тѣ разглеждатъ по ко^и начинъ се движи свѣтлината. Имаме единъ учителъ, изважда единъ листъ и лупата и пише на лъската $X = \frac{A_1}{\alpha}$ Една модерна формула е това въ съвремената физика. Ти изследвашъ, тамъ всичките букви иматъ значение, като се разрѣшава задачата. Сега всѣки може да ми попита, какво ме интересува това? Тебе и безъ да те интересува, тѣзи нѣща ставатъ въ природата. Този процесъ вече е станалъ въ природата. Този физикъ иска да объясни единъ процесъ, който става, и какъвъ резултатъ има. Нам-първо процесътъ става специално въ електричеството. Положително и отрицателно електричество, условия, които се появяватъ вътре. Ако азъ се спра върху тази формула, тя нишо нѣма да ви ползува~~X~~. И азъ ако кажа въ далена секунда какво количество отрицателно електричество и какво количество положително електричество, и при какви условия може да се получи, какво ще ви ползува това? То всичко ползува, вътре всичко ще ви ползува~~X~~. Есъко знание, което ползува човѣшката мисъл може да ползува и тебе въ даленъ случай. И ние не можемъ да кажемъ, че то нѣма да ни ползува. Има практическо приложение. Въ природа сѫществува единъ законъ, който азъ зная. Есъка мисъл, която прониква въ човѣтския умъ, отъ какъвто и да е характеръ, тя ползува човѣка. Но въпростъ е колко може да те ползува. Нѣкой путь може да те ползува толкова малко, че слѣдъ хиляда години можешъ да забълъжишъ тази полза. Но все те ползува. Каквато и да е мисълта, тя все ще те ползува. Въ религията този законъ е изнесенъ друго ячи. - Есъко онова, което се случи за тѣзи, които обичатъ Господа, се прѣвръща въ тѣхна полза, за тѣхно добро е. И милиони пѫти може да казвате-за добро е това. Ние обаче, казваме, това не трѣбаше да бѫде така.

Е какъ тръбаше да бъде? Не тръбаше да оставяшъ. Но оставяшъ. Не тръбаше да ставашъ ученъ човѣкъ, но ставашъ ученъ човѣкъ. Не тръбаше да ставашъ музикантъ. Но ставашъ музикантъ. Не тръбаше да свиришъ китара. А свиришъ китара.

Казвашъ, , носиши га. Не тръбаше да имашъ тия лачениобу-
ша, но носишъ ги. Не тръбаше да носишъ една калифена шапка, но ~~но~~ сиши га. Ама
черна е. Казвашъ, глупави сѫ тия работи. Не е глупава работа, една шапка, която
носишъ на главата си, и тя допринася нѣщо. Ако носишъ единъ каскетъ отъстома-
на на главата си, и вървишъ по улицата, и падне една керемида на главата ти, но
главата остава здрава. Може нѣкога да ти каже: какво си понесълъ тази глупавата
шапка на главата си? Но главата ти остава здрава, когато пала керемилата. А
онзи, който носи другъ видъ шапка, главата ще му се пукне. Носишъ единътакъвъ
каскетъ, - живѣшъ при лоши условия. Азъ това наричамъ лоши условия - каскета,
като минатъ тия лоши условия, веднага ти снемашъ каскета, и ходишъ така голо-
главъ, безъ шапка. Сега вече е модерно, да холатъ хората безъ шапка. Шомъ хо-
дятъ съ шапка, азъ назвамъ, има опасностъ, да падне нѣкоя керемида. Не мислете
че като падне нѣкое перо отъ птица, нѣма да ви причини болка. Зависи какъ ще
падне, ако падне отвѣсно съ острото на главата ти, може да произведе цѣло не-
шастие, и отъ тамъ настѣнъ ще стане нѣщо съ главата ти, ако падне съ леката си
страна, слѣдъ това ще произвеле отличенъ резултатъ. Сега това сѫ допущения, ко-
ито тръбва да се покажатъ, и могатъ да се докажатъ. Не мислете, че всичко оне-
ва, което азъ доказвамъ, че е напълно тѣка вѣрно. Има известна доза истина. Но
това, което азъ съмъ доказалъ, хиляди хора слѣдъ мене ще дойдатъ да го докажатъ.
Тѣ могатъ и по другъ начинъ да го докажатъ, но, но и тѣ нѣма да го докажатъ,
както тръбва. До сега математиците не сѫ доказали вѣрностъ за свѣтлината.
За бѣрзината и, и за бѣдеше математиците още ще доказватъ, съ каква бѣрзина
се движи свѣтлината. Точно какъ се движи свѣтлината, има едно малко колебание.
Но азъ вземамъ единицата мѣрка е вѣрна. Сега това, което знаятъ хората е до-
статъчно, а малкото колебание ще оставимъ, понеже тръбва да се мѣнатъ, сегашно-
то изчисление и прѣли хиляди години. И ако изчисляваме, ще забѣлѣжимъ едно мал-
ко отклонение отъ нашето изчисление. Ако вземемъ свѣтлината, като единица
мѣрка! ще забѣлѣжимъ, туи, което е сега, слѣдъ хиляди години ще има единъ малъкъ
нишоженъ резултатъ, и тръбва да се върнемъ назадъ, да изчислишъ, че хората,
които прѣли хиляда години сѫ изчислявали, какво е движението на свѣтлината,
понеже всички небесни тѣла сѫ били поставени на разни мѣста, при разни усло-
вия, тѣ казватъ, че етеръ е еднакъвъ навсѣкадъ. Но въ самия етеръ, въ пространст-
вото става една вѣтрѣща промѣна, че той оказва едно малко влияние върху дви-
жението на свѣтлината. Сега това сѫ научни вѣпроси, които при обикновения жи-
вотъ, както сегашния, нѣматъ никакво приложение. Но въ васъ тръбва да има же-

ление, да знаете съ каква скорост се движи свѣтлината. Накаръ, че не знаете, но тръбва да има желание да знаете съ каква скорост се движи свѣтлината. Понеже тъ ше бѫде единицата мѣрка, съ която се мѣрят нѣшата. Често единъ праведенъ човѣкъ единъ мѣлъръ човѣкъ тръбва да има това знание. Това сѫ мои заключения. Азъ си правя свойте научни изслѣдвания. Единъ уменъ, единъ мѣлъръ човѣкъ има по-правилни схвашания за движението на свѣтлината, отколкото единъ невежа човѣкъ. Ония хора, които схвашатъ движението на свѣтлината, мислятъ по-добръ и живѣятъ по-добрѣ. Онѣзи, които не разбиратъ движението на свѣтлината на физическото поле, тѣ не ~~мислятъ~~ добре ~~тѣ~~ иматъ криви заключения. За да бѫде единъ предметъ въ ума ви ясенъ, вие тръбва да имате достатъчно свѣтлина.

Въ даленъ моментъ, ако вие нѣмате достатъчно свѣтлина, предметътъ нѣма да бѫде ясенъ. И вашите заключения слѣдователно, нѣма да бѫлатъ вѣрни изводи ви. И нѣма да имате известни постижения, и ше срѣшнете едно противодѣствие. Запр. вие срѣшнете единъ човѣкъ, когато вие мразите по единствената причина, че вие нѣмате достатъчно свѣтлина въ вашия умъ. И, слѣдователно, вие не разбирате този човѣкъ. Човѣкъ е една формула, една жива формула. Най-първо ше видите въ тази формула какъ сѫ наречени всичките знаци. Лѣвата рѣка е една формула, дясната рѣка е друга формула, послѣ дѣсния кракъ е една формула; първиятъ прѣстъ, некйтѣ, това сѫ все формули, плюсъ, минусъ. Ти като видишъ единъ човѣкъ, ще поставишъ значи~~тъ~~ му. Искашъ да правишъ изслѣдвания, ше вземешъ първата фаланга, слѣдната, крайната плюсъ ли е или минусъ. Послѣ ше вземешъ втория прѣстъ, плюсъ ли е или минусъ, послѣ ше обѣрнешъ другата страна на рѣката, като вземешъ всичките тия знаци, ше вземешъ ширината на рѣката; защото онази широката рѣка, та има отношение съ издръжливостта на единъ човѣкъ. Този човѣкъ живѣе близо на физическото поле, ила една практическа, физическо разбиране. Човѣкъ, който ~~сима~~ тесна рѣка, той е въздухообразинъ, той повече мечтае, и не е толкова практиченъ. И на работа да го туришъ този човѣкъ, той нѣма да бѫде така практиченъ, нищо не работи. За грубата работа той не е. Вие ще си правите заключения. Но виждате работливите рѣци въ свѣта. Техници~~тъ~~ като сѫ работили, работата от послѣ има единъ приданъкъ, има едно развитие, което отъ послѣ иде. Но най-първо можъкъ се ражда съ известна широчина. Ако твоята рѣка не е широка, ти не можешъ да я заставишъ на това. Ни не можешъ да заставишъ едно житно зърно да има единъ листъ както на дѣба. Житното зърно като го посъешь на добра почва, може нѣкой пътъ да увеличиши~~тъ~~ неговия листъ, но неговата форма ще бѫде такава, каквато житото си знае. Това ще направи то само. Когато посъешь ябълката, ти не можешъ да я заставишъ да направи друго ячи листата си, но можешъ да направишъ този листъ да бѫде по-обемистъ. Значи това, което е вложено, то ще бѫде. Но ти не можешъ да измѣниши формата на ябълчния листъ. Формата на никой плодъ ти не може

жешъ да измѣнишъ.

Споредъ този законъ, правя аналогия. Ти можешъ една човѣшка мисълъ да я разширишъ, но да измѣнишъ формата на една човѣшка мисълъ, то е невъзможно. ~~Ти да измѣнишъ едно човѣско чувство, почти е невъзможно. Ти можешъ да го усилъши или смилишъ, но да го измѣнишъ, то е невъзможно.~~ Сега тия сѫ практически положения, които трѣбва да държите въ ума си, и да знаете, кое е възможно. ~~Като говоря, че е възможно, азъ разбирамъ при единица врѣме въ даленъ моментъ. Само при единица моментъ, когато ти мислишъ, какво е възможно.~~ А при слѣдующия моментъ, възможността на сегашния моментъ ти не можешъ да я прѣнесешъ въ слѣдующия моментъ. ~~Слѣдующиятъ моментъ си има друга възможностъ.~~ Сега това да не ви обезсърчава. Но тия възможности сѫ условия, въ които вие можете да прогресирате. ~~Зашото, ако природата бѣше еднообразна, тогава нѣмаше да има никакво развитие.~~ Еъ разнообразието сели развитието на човѣка, и тамъ седи красотата. ~~Туй, което е невъзможно за единъ моментъ, е възможно за втория и т.н.т. Но казвамъ: НЕПОСТИЖАМЪ НѣЩА ЗА ТОЗИ ЖИОГЪ, СЪ ПОСТИЖИМИ ЗА ВѢЧНОСТЬТА!~~ Есичко е възможно! Нѣма нѣщо, което ти да пожелашъ, да не постигнешъ въ вѣчността!

~~Е~~, какво нѣщо е вѣчността? Еие казвате, че, трѣбва да имате една ясна прѣдстава зъ вѣчността. За менъ вѣчността е най-хубавото нѣщо! Азъ като помисля за нея, весело ми става. ~~ЗА ВѢЧНОСТЬТА ДЪЗЬ МИСЛЯ: ПОСТИЖЕНИЕ НА ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНОСТИ!~~ Като кажа вѣчностъ, азъ разбирамъ, че всичко е постижимо. Или казвамъ, всичко се постига! всичко е постигнато, и всичко ще се постигне! ~~Като ми каже нѣкой-вѣчностъ, азъ казвамъ така: всичко е постигнато, всичко се постига, и всичко ще се постигне!~~ И тогава ми става весело! Казвамъ, постигнато е вече. А това, което за мене е непостигнато, нѣкой сѫ го постигнали, нѣкой сега го постигатъ, а нѣкой за бѫдеще ще го постигнатъ. И тогава казвамъ, щомъ съмъ ~~го постигналъ~~, азъ съмъ останалъ назадъ. Азъ съмъ се установилъ вече. Шомъ съмъ постигналъ нѣщо, азъ съмъ вече единъ клонъ въ нѣкое здание, имамъ постиженietо. Шомъ нѣкой постигналъ нѣщо, той вече отсѫтствува. Сега да ви прѣдставя една геометрическа формула. Прѣдставете си едно бѣлгарско хоро. Имате единъ кръгъ, гайдарлъжията това е центъра, а момитъ и моминитъ, това прѣдставляватъ точките на този кръгъ, на живия кръгъ. Центърътъ като надува гайдата, този кръгъ се разширява. Но по едно врѣме този кръгъ се разсипе на частици, и послѣ тия частици изчезнатъ изъ пространството. Остава само хоришето, и центърътъ го нѣма, и частитъ ги нѣма. Казвамъ, -изгуби се този кръгъ. Но идушата седмица този кръгъ пакъ изкочи, ще се вѣстанови. И погледнешъ до 5 часа, ако е лѣтно врѣме, центърътъ пакъ се яви, и тия точки пакъ илатъ. Азъ като правя своите изчисления, зная сега колко точки ще дойдатъ въ този кръгъ, и слѣдъ колко врѣме нѣкой отъ тия точки ще почнатъ да отсѫтствуватъ отъ периферията. И които отсѫтствуватъ, вече зная, тѣ сѫ станали установени точки.

най-първо

Запр. точката А и точката Б. тъкъм неустановени точки, тъкъ образуваха единъ диаметър, и разделиха кръга да двѣ равни части. ~~Лъдът~~ това и втората половина, и тя се раздели на двѣ части и се получи А.В.С.Д. Тъкъ сътъ съ вече установени точки, и шомъ сътъ установени, то тъкъ отсътствува отъ кръга. Не че се изгубва точката, но тя е на друго място. Единъ центъръ е вече А-то, и то специфиченъ, и нъма да се мине дълго време, ще видишъ около тази точка се образуватъ други кръгове. Сега това сътъ редъ математически процеси, вие можете да разгледате живота така повърхностно. Казвате, той си има желание да играе. А шо е желанието на човѣка? Желание, това е настъбрана известна известна енергия, и тръбва да се прояви. Шо е човѣшката мисълъ. То е единъ потикъ, които иле, една рѣка, която слизат, вливат се нѣкадъ. Движение е то на една рѣка. А пъкъ волята е, което извѣршва тия резултати, - таии мисълъ, която е у тебе, тия желания, които сътъ сабрани. Зашото въ желанията има згъстено. Нѣшо, което е ~~известно~~. Значи, условията сътъ по-нѣблагоприятни, згъстени сътъ. А постъпките, които вие виждате, това сътъ твърдите въщества, значи, нѣшо, които могатъ да се видатъ. Значи, тълото е резултатъ на вашата воля. Попипнете си рѣката и казвате, едно време вие живѣхте въ възлуха и не можете да се попинете. Мисълъте само за себе си, фантазирайте си, тъкъ както единъ човѣкъ си фантазира, да бъде богатъ. Мисли сътъ богатъ! Но види, че е сиромахъ. Другъ денъ мисли си, че ниви има, кашти, говеда, но като се попипне, гледа, дали съмъ азъ сѫщия или не? Това сътъ сега математически отношения и геометрически съотношения, които сътъ, шествуватъ въ съзнанието. Единъ денъ, кашата и тя може да си замине, както и хората. ~~Нѣкои~~ пътъ една каша може да прѣстане нѣкому, тъкъ както и една мома прѣстава на нѣкой момъкъ. А кашата и тя може да се влюбва, да прѣстане. Че се влюбватъ кашетъ, дойде нѣкой даде сто хиляди лева, дойде другъ надладе 200 хиляди лева, и кашата казва: можешъ да ме купишъ. И единъ денъ кашата даде Единъ денъ, ако дойде другъ, и даде повече, той ще вземе крѣпостния актъ: крѣпостенъ актъ. Значи, една каша колко души могатъ да я иматъ? Тя може за 20 години да води единъ непороченъ животъ, да има само единъ господаръ. Но може въ 20 години, да има и другъ господаръ, и много господари. Е какво се разбира тогава? Какво нѣшо е женидбата? Това сътъ отношения. Какво нѣшо е продаването на една каша? Продава се кашата нѣкому, и той казва: менъ не ме интересува, кой е билъ нейниятъ господаръ! Но онзи човѣкъ, на когото продаватъ кашата, свива му се сърдцето. Продаватъ му кашата, пъкъ му сътъ свива сърдцето. Казвамъ, моето сърдце ни ~~най-~~ малко не се свива. Той купува кашата. А зато сърдцето на другия се свива, а моето не се свива? Зашото той е поставенъ въ врѣзка, въ съотношение съ кашата, има тесна врѣзка съ нея. А азъ не съмъ се поставилъ въ врѣзка съ кашата. Слѣдователно, онова, което става между кашата и него, го засъга, а което ~~става~~ съ кашата и мене, не ме засъга, но единъ денъ,

ако и менъ туратъ на това място, и менъ ще ми се свие сърцето. Че ако вие сте на едно място, и гори кашата ви, няма ли да ви се свие сърцето, няма ли да ви се откъсне отъ сърцето.?

Сега това съм символи. Ако кашата гори, единъ резултатъ е това. - Тръбва да я напуснете. Но ако кашата ви не гори, приятното ви е. Но защо въ единия случай кашата гори, а въ другия резултатъ, кашата не гори? Сега горенето на кашата, може да е единъ резултатъ. Резултатъ плюсъ на далечното минало. Той може да произтича отъ единъ съзнателенъ процесъ. Слъдователно, въ края на кроишата отношението къмъ горението на една каша може да произведе два резултата. Горението някой пътъ на една каша може да произведе гениална мисъл у някой човекъ. Виждате някой гениаленъ човекъ, някъде се отчаялъ въ живота. Но този отчаянъ човекъ вижда, че гори една каша, въ този моментъ у него настапва цълъ пръвратъ, и той си казва, менъ не ми тръбва да се беспокоя. Върху него изгарянето на кашата произвежда единъ другъ, положителенъ процесъ. Той казвава, всичко се мъни въ свърта, слъдователно, азъ не тръбва да си позволявамъ да изгори кашата. Слъдователно, ако тази каша се запали, има си причини. - Имали сте неприятели. Но ще кажете отвънка, този човекъ, който живѣлъ въ тази каша, ученъ човекъ е билъ. Тъзи хора, които съживѣли въ тази каша, не съ били умни, не съживѣли добре съ приятелите си, или дъщата имъ не съ били добре възпитани. Но този ученъ човекъ казва: тия хора съ причина, че изгорѣ кашата ми. Но послѣ дойде въ себе си, измѣни мнѣнието си, и казва: отъ сега нататъкъ азъ ще живѣя разумно! Право на него ще дамъ, за да не би и моята каша да изгори. Ти си въ едно противорѣчие, иде ти някой пътъ да направишъ една бѣля, но ще се запали и твоята каша. Този ученъ човекъ отъ запалването на една каша, може да извлече една добра поука за себе си.

Та казвамъ, всичко, което се случава за учения човекъ, може да произведе единъ отличенъ резултатъ. Али някога биятъ някого, или падне, или спечели или свърши училишето, въ каквото и да е направление, това може да му даде единъ импулсъ въ живота. Въ цѣлокупността на живота на природата, всичко, даже появяването на единъ облакъ, изгрѣва на слънцето, на една звѣзда, движението на листата, течението на водата, всичко това може да упражни едно благотворно влияние въ хода на цѣлния животъ вътре... Та казвамъ, такива тръбва да бѫдатъ вашите възгледи. Еие ще кажете, не си струва да се живѣе. Какво подразбирате подъ - не си струва да се живѣе? Азъ разбирамъ тъй, когато глупавиятъ каже, че не си струва да се живѣе, азъ казвамъ, да, не тръбва да се живѣе такъвъ животъ глупавъ, но уменъ животъ тръбва да се живѣе! Послѣ той казва: не ми тръбва толкова наука. Много наука не ми тръбва и много учение. Азъ взе-

мамъ положителното, - не тръбва наука, която спъва човѣка. А тръбва да се живѣе. Поль думата животъ той разбира, една наука, която внася живота. Защото да се живѣе то е пакъ наука. Той казва, много наука не тръбва, но сѫщеврѣмено казва, тръбва да се живѣе. Че и това е наука. На живѣешъ, и това е известна наука. Ше имашъ известни познанства, съ този ше се срѣщнешъ, съ онзи. Той казва: не тръбва много наука, не тръбва да се занимавамъ съ празни работи, а тръбва да живѣемъ. Съ това българинъ иска да каже, полържай божествената наука, а не човѣшката наука. Единъ мѫдрецъ ще каже тъй: оставете човѣшката наука, а се занимавайте съ Божественото! Като се живѣе добръ, това е Божествената наука. знание, и това е право. тебе Че не ни тръбва много ~~умъртвие~~. Запримѣръ, какво ще те ползува, ако ти знаешъ да играешъ на скамбиль. Не казвамъ, че това не е важно, много е важно. За онзи специалистъ на скамбиль, казватъ: той е първиятъ! Какъ? Тъй, всички ни бие на скамбиль. Но въ училишето всички го биятъ. Като дойде да разрѣшава една задача, той е последниятъ между учениците, но за скамбиль е пръвъ, майсторъ е! Казвамъ, човѣкъ може да бѫде първиятъ по игра на скамбиль, но да бѫде последни въ другите работи.

Та искамъ да ви дамъ да имате едно широко понятие. Първиятъ ~~е~~ кръгъ това е временост, показва човѣкъ въ потенционално състояние, човѣкъ, който не е пробуденъ, но щомъ се пробуди, въ него се двѣ противоположности. Туй, което ученитъ хора наричатъ два полюса, и то е както платното у сувалката, и въ това положение мѫчно е човѣкъ да минава отъ единия полюсъ и другия. Отъ лъво на дъсно и отъ дъсно на лъво. И тогава нишелките и бърдото изкарват цѣлото платно. Това е процесътъ на движението, Или азъ наричамъ, точката това е събуждането на съзнанието. Азъ виждамъ, че тръбва да се събуди, азъ тръбва да направя нѣщо. И първото разрѣшение, житрѣбва да намъришъ една опорна точка въ себе си. Тръбва да намъришъ едно линейното движение, посоката, дѣто има само едно движение. Нѣкой пътъ известни постапки тръбва да се направятъ само по едно движение, ти да нѣмашъ условие да кръшкашъ натамъ насамъ, само този е пътъ единъ пътъ, по който ти можешъ да минешъ! Но всички задачи не се разрѣшаватъ по единъ пътъ. Има други задачи, които се разрѣшаватъ по двуизмѣрното пространство, въ двѣ посоки ще се движишъ.

Д. Да допуснемъ, имате точката ~~въ~~ тази точка вие искате да се подвигите. С Имате двѣ възможности. Или отъ Д къмъ В или отъ Д къмъ А. Това сѫ двѣ посоки. И въ единия и въ другия случай вие имате два различни резултати. Еъ едно триизмѣрно пространство имате три възможности да постигнете нѣщата, ако вземете начало това, което е било. А въ четириизмѣрното пространство има 4 възможности за постигане.

С, като кажемъ постижения, имаме различни начини. Има едни нѣща, които ти ти можешъ да постигнешъ съ своя умъ, съ своето сърдце, съ своята воля,

съ своята душа, има нѣша, които ти можешъ да постигнешъ чрѣзъ своя Духъ. Не че духътъ и душата сѫ висшитъ измѣрения. Сега ние работимъ само съ възможноститъ на човѣшкия умъ. То е третото измѣрение на живота. Ти като нѣмашъ силна воля, ти не можешъ да имашъ постижения. Ти ако нѣмашъ силно сърдце, не можешъ да имашъ силни постижения на свойтъ чувства. Ако нѣмашъ силенъ умъ, не можешъ да имашъ силни постижения на свойтъ мислъ. Слѣдователно, постиженията на човѣшкото сърдце, не зависатъ отъ човѣшкия умъ. Умътъ спомага на сърдцето, но постижението на сърдцето зависи отъ самото сърдце. И постиженията на ума, зависятъ отъ самия умъ. Сърдцето може да спомогне на ума, и умътъ може да спомогне на сърдцето, но тѣ зависятъ отъ себе си. Една вѣтрѣшна зависимостъ има. Та въ дадения случай ти можешъ да дѣйствувашъ съ своята воля, нѣма да игнорирашъ ума си. Та единъ човѣкъ на когото дѣйствува и работи ума му, какво може да постигне? Единъ човѣкъ, на когото дѣйствува волята му, а сърдцето не работи, то и постиженията на физическото поле ще бѣдатъ отговорни. Какво може да постигне единъ боленъ човѣкъ? Здравъ може, но степени има на здравието.

Кой е здравиятъ човѣкъ? Азъ опредѣлямъ здравието, въ даденъ моментъ абсолютно да нѣма никаква неприятна мисль да те беспокой, но всѣкога умътъ ти, сърдцето ти, волята ти да сѫ изпълнени съ най-здрави нѣща. Имашъ Свѣтлина на ума си, имай импулсъ на сърдцето си и имашъ сила на твоята воля. Това е ЗДРАВИЯТЪ ЧОВѢКЪ! Шомъ ломѣде най-малкото коренение въ сърдцето ти, това наричамъ имашъ психическа хрема, най-малката болѣсть е това. Трѣбва да имате ясна представа, какво нѣшо е здравето на човѣка. То не е физически актъ. То има изявленіе на физический свѣтъ, има и изявленіе въ чувствения свѣтъ, и има изявленіе въ ума. Но здравето е единъ резултатъ на великиятъ законе, които сѫществуватъ. То е най-висшата хармония, която сѫществува. Една даденъ моментъ да си въ хармония съ Първата Причина, да си въ хармония съ себе си, и да си въ хармония съ ближнитѣ си, или казано научно, да си въ хармония съ окрѣжащите, съ външната срѣда, въ която ти живѣешъ въ даденъ моментъ.

Та онѣзи отъ васъ, които мислите, трѣбва да имате по-интенсивна мисль. Сега нѣкои отъ васъ може да имате по-интенсивна мисль, нѣкои отъ васъ може да иматъ по-интенсивно чувство, нѣкои може да иматъ по-интенсивна воля. И онѣзи отъ васъ, които сѫ умни, трѣбва да правите едно съчетаніе. Хората отъ тия три категории. Всѣки трѣбва да разбира закона, това, което му липсва, да се приближава къмъ него. Шомъ имашъ слаба воля, не дружи съ хора, съ по-слаба воля отъ тебе. Шомъ си невѣжа, не дружи съ хора по-невѣжи отъ тебе, защото ще станешъ по-голѣмъ невѣжа. Но дружи съ разумни хора. Една свѣта онѣзи ученици, които сѫ по-слабе, винаге обичатъ да дружатъ съ нѣкои по-способни, които иска да се учи, а който не иска да се учи, той всѣкога ще дружи съ ученици, които сѫ по-слаби, и

учителъ

той ще имъ стане майсторъ. Шомъnevъжиятъ стане майсторъ на невъжитъ, можеда знаете, какво добро ще постигнатъ.

Сега направете заключенията си. Еие искате веднага да направите едно заключение. Помните едно нъшо: НИКОГА НЕ ДАВАЙТЕ ОБЪЩАНИЕ, КОЕТО НЕ МОЖЕТЕ ДА ИЗПЪЛНИТЕ! ДА НАПРАВИТЕ! Което не можете да направите, това никога и не объшавайте. Никога не объшавайте да направите това, което не можете да направите. Това е непостижимо. Еъ свъта има само Единъ, Който е въренъ на своите обещания. Пъкъ и Богъ нъма какво да объшава, Той само дава. На Него може да обещавате всичко. Само Единъ има, на Когото вие можете да обещавате всичко, това е Богъ. А на другите хора ще обещавате само това, което можете да направите, и кое то вие искате да направите за тъхъта онова, което не искате да направите, не го объшавайте. На Бога като дадете обещание, Той нъма да ви принуди, да го изпълните. Когато ти като си обещалъ на единъ господаръ, да му слугувашъ, той нъма да ви даде почивка. И всички погръшки произтичатъ отътова, човѣкъ казва: ти ще го направишъ ли това, или не? Ама азъ искамъ да го направишъ! Тогава казвати искашъ азъ да го направя, тогава моята формула е следующата: азъ казвамъ тъй: АЗЪ ШЕ ИЛА СЕГА, ДА СЕ ДОПИТАМЪ ЛО ГОСПОДА, ако Той иска, ако Господъ иска, ше го направя. Слѣдъ това ШЕ ДОЙДЕ ДО СЕВЕ СИ, ше попитамъ и себе си, ако азъ искамъ да го направя. ИСЛЕДЪ ТОВА ШЕ ПОПИТАМЪ И СВОИТЪ БЛИЖНИ. Ако и тѣ искатъ ТОВА, КОЕГО ГОСПОДЪ ИСКА, И АЗЪ, И МОИТЪ БЛИЖНИ ИСКАТЪ, АЗЪ ШЕ ГО НАПРАВЯ. Но щомъ Господъ не иска, азъ не искамъ и моите близни не искатъ, кракъти си нъма да помръдна. Дойде нѣкой и пита: туй азъ мога ли да го направя? Спри се тогава въ себе си, и помисли. Еъ турско врѣме има единъ обичай, турчинътъ сага вече не го правятъ. Когато мѫжътъ каже на жена си, малко вода ще донесешъ съ стомната, понеже тя е яла вече попарата, тя като види стомната, най-първо малко я поклати, да види, има ли вода, или не. Ако е пълна стомната, тя веднага я взима и занася. Пъкъ, ако е нѣкой неопитна жена, и му занесе празна стомната, да му сипе, той веднага казва: свършена е работата! - Занѣсла му е празна стомната. У турци тѣ има единъ обичай, щомъ жената занесе празна стомна, той я паряства. Казва: ха да си вървишъ вече! И той тѣрси друга жена. Тамъ женитъ сѫ много внимателни. Като дойде тя, бутне стомнитъ, защото, ако не бутне стомната, тя ще намъри вратата. Есъкога една жена, прѣди да влѣзне мѫжътъ, тя гледа дали сѫ пълни стомнитъ. Щомъ сѫ пълни стомнитъ, турчинътъ знае, че има една жена. А нѣкой пѣтъ, той поклати стомнитъ, и послѣ поклати си главата, казва: нѣма жена. Турчинътъ е много бута практиченъ, той като се ожени, слѣдъ лвъ години, той почва да клати стомнитъ. Има 4,5 стомни, и иска да знае пълни ли сѫ, или не. И казва: хайде на хаджилъкъ. Оладжак. Но щомъ сѫ пълни стомнитъ, той знае, че умна е тази жена. Ходила е на вода, всичко е на мястото си. Тя отъ сутринъ ги е напълнила.

И азъ прѣвеждамъ сега, аналогия правя. Ако вашиятъ умъ е празенъ отъ идеи, ако вашето сърдие е празно отъ желания, ако вашата воля е празна отъ постѣпки. И онзи разумниятъ човѣкъ дойде и побутне вашата стомна на ума, и като побутне вашата стомна на сърцето, и вижда, че е празно, и побутне и вашата воля, и ней види, че е празна, какво заключение ще направи? Умътъ трѣбва да бѫде пъленъ, не да събере цѣлия свѣтъ, но да събере толкова вода, колкото е потребно въ далень слу~~чай~~. Сърцето трѣбва да има толково желания, ~~и~~ не да събере всички желания на свѣта, а колкото може да събере; и волята да има толкова постѣпки, колкото има вѣзможностъ. Это една областъ, дѣто всички трѣбва да работите. Може всѣки денъ да си купувате по една стомна. Ако единъ денъ вие сте недоволни отъ вашия умъ, но то е формата на вашето познание. Вие сте недоволни, казвате тази форма не е добра. Казвамъ, чакайте, каква форма искате вие? Утрѣ ше имате нова стомна. Всѣки денъ може да измѣняте формата на вашите познания. ~~Може всѣки денъ да разширявате формата на вашия желания, и формата на вашия постѣпки. То е ваше право!~~

Та казвамъ, всички тия научни изслѣдвания, вие трѣбва да се стремите да разберете. И ще ви кажа, всички въ свѣта е прѣвидено. Едно е установено. И който разбира формата на живота. Единъ химикъ като дойде, ще разгледа формулата, и веднага ще разрѣши задачата. Знае той какъ да постѣпи. А онзи невѣжия, ще разгледа формулата, и нищо не може да разрѣши. Нѣкой путь нѣкои хора могатъ да ви разрѣшатъ задачата, но нѣкой путь така е поставена работата, че ние сами трѣбва да разрѣшимъ задачата.

Та се изисква една здрава мисълъ отъ всинца ви. Само не съжелявате, че не сте разбрали нѣшата. Туй, което сага е неразбрано, за бѫдеще ще бѫде разбрано.

Станете сега.

САМО СВѢТЛИЯТЬ ПѢТЬ НА МѢДРОСТЬТА ВОДИ КЪМЪ ИСТИНАТА!

ВЪ ИСТИНАТА Е СКРИТЬ ЖИВОТА!